

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin
------------------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **J. W.**

przeciwko **(...) S.A. V. (...) w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **powoda**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu

z dnia 28 września 2012 r., sygn. akt I C 526/12

I. z m i e n i a zaskarżone postanowienie w ten sposób, że z w a l n i a powoda od opłaty sądowej od pozwu w całości,

II. o d d a l a zażalenie w pozostałej części.

U z a s a d n i e n i e.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych ustalając, że skoro łączne dochody 5 – osobowej rodziny powoda wynoszą 2.610 zł, a suma wydatków – 2.350 zł to możliwe było poczynienie pewnych oszczędności jeszcze w toku postępowania likwidacyjnego, w którym wypłacono powodowi kwotę 20.000 zł.

W zażaleniu powód zarzucił naruszenie art. 102 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez niewłaściwe jego zastosowanie i w konsekwencji odmowę zwolnienia powoda od kosztów sądowych i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Zażalenie należy uznać za w części zasadne.

Wysokość dochodów uzyskiwanych, według złożonego oświadczenia, przez powoda i jego żonę jest niska w stosunku do potrzeb 5 – osobowej rodziny. W tej sytuacji nie istniały realne możliwości odkładania większych kwot na poczet przewidywanych kosztów sądowych. Należności wypłacone przez pozwanego na przełomie 2010 i 2011 r. stanowiły w pewnej części zwrot kosztów wyłożonych przez powoda w związku z następstwami wypadku, a zgodnie z twierdzeniami powoda zostały wydatkowane na potrzeby rodziny. Twierdzenia te nie mogą być ocenione jako niewiarygodne, gdy zważy się, że od momentu otrzymania tych kwot upłynęło już blisko 2 lata.

Z drugiej jednak strony należy za trafna uznać argumentację Sądu Okręgowego odnoszącą się do istoty instytucji zwolnienia strony od kosztów sądowych i obowiązku ich pokrywania do granic wyznaczonych koniecznością

zapewnienia niezbędnych kosztów utrzymania strony i jej rodziny. Okres, jaki upłynął od chwili wypadku był wystarczający do poczynienia, nawet w sytuacji ograniczonych dochodów, pewnych oszczędności pozwalających na pokrycie wydatków jakie mogą wyniknąć w trakcie procesu.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji na mocy art. 101 cyt. ustawy działając na zasadzie art. 386 § 1 kpc i 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc.

(...)

(...)

R., (...)

(...)